

מ"ת 37631/07/17 - מדינת ישראל נגד אשר ביטון

בית משפט השלום באשדוד

מ"ת 37631-07-17 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר)
תיק חיצוני: 456746/2016

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אשר ביטון (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.
 2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, בשני אישומים, שורת עבירות מרמה והונאה וכן שתי עבירות של שימוש במסמך מזויף (דרכון).
על פי כתב האישום, ביצע המשיב את עבירות המרמה המיוחסות לו - 21 אירועים - כלפי שלוש חברות נסיעות ואזרחים שונים, אשר סברו כי הם רוכשים באמצעותו חבילות נופש. סכום המרמה עולה על 140 אש"ח.
 3. המדינה עומדת על מסוכנות המשיב נוכח טיב המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נוכח הרשעותיו הקודמות ונוכח מאסר על תנאי חב הפעלה התלוי ועומד נגדו בגין הרשעתו משנת 2014.
בנוסף סבורה המדינה, כי קיים במקרה זה חשש להשפעה על עדים נוכח היכרות המשיב עם חלק מהמתלוננים.
עוד סבורה המדינה, כי קיים במקרה זה חשש התחמקות מהליכי שפיטה בשים לב לכך שהמשיב נמנע מלהתייצב במשטרה חרף שיחות שנערכו עמו, לאחר מכן לא אותר במשך זמן לא מבוטל. כן הפנתה המדינה בדיון לראיות ולפיהן המשיב יצא את הארץ בדרך שכלל אינה ידועה למדינה אך לא באמצעות דרכון חוקי וחזר אליה בדרכון מזויף **אחר**. כן הפנתה לכך, שרק לפני מספר הגיע לארץ מארצות הברית ונראה, כי מרכז חייו של המשיב אינו בישראל.
 4. המדינה סבורה, כי לא ניתן לתת אמון במשיב כלל ועל כן אין חלופה למעצרו.
ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אך העלה בדיון טענה לאפליה בין המשיב ובין אחרים שעל פי חומר הראיות עברו עבירות אך לא נעצרו ולא הוגש נגדם כתב אישום. בפרט נטען ביחס לניסים דיזיקובסקי, כי היחידה החוקרת אפיו לא בדקה את החשד כי כספי המתלוננים הגיע אליו, ולא אל המשיב. כן נטען ביחס לאלעד קוניו ולגבי דוד חמו שכלל לא נחקר.
- נטען, כי אף שטענת אפליה או אכיפה בררנית דינה להתברר במסגרת התיק העיקרי, קיימות החלטות שיפוטיות בהן ניתן משקל לטענה זו גם בשלב המעצר.

5. ביחס לעילות המעצר סבור ב"כ המשיב, כי מדובר בעילות גבוליות. נטען, כי עילת המסוכנות גבולית וכי בעברו של המשיב הרשעה אחת קודמת בלבד, אם כי במספר עבירות אך מדובר בעבירות משנת 2007. נטען, כי לו חפץ המשיב להתחמק מן הדין לא היה חוזר לישראל כלל. נטען, כי אין קיים כל חשש לשיבוש הליכים שכן אין ראיות קונקרטיות לניסיון שיבוש או לכוונת שיבוש או לאפשרות שיבוש - לאור הראיות שבתיק ואין די בעצם ההיכרות עם עדים כדי להקים עילה זו.
6. לפיכך, ביקש ב"כ המשיב כי ישוחרר לחלופה בתנאי מעצר בית מלא בבית אמו בפיקוח אמו ושני אחיו - האחד רב והשני מהנדס, תוך נקיטת אמצעים שימנעו המשך ביצוע עבירות מן הבית וערבויות מתאימות. כן נתבקש תסקיר טיפולי בהיותו משוחרר.
7. המדינה מתנגדת לחלופה המוצעת ולשחרור לחלופה בכלל. המדינה סבורה כי אין מקום לטענת אפליה במקרה זה כלל. נטען, כי טענותיהם של השלושה הנטענים נבדקו ונמצא כי קיים גיבוי לטענותיהם בחומר הראיות. עוד נמצא, כי כל חומר הראיות הוביל אל המשיב, גם לעניין קבלת הכסף. לגבי ניסים - בחקירתו טען כי הכסף הועבר למשיב ולא אליו. גרסו אומתה על ידי ה'מתארחים'. על פי הראיות ניסים 'גישר' בין המשיב למתארחים. אין כל ראיה אחרת לסתור. לגבי אלעד לא נמצאה ראיה לסתור גרסתו שלא ידע כי המשיב משתמש בכרטיסי האשראי ללא רשות בעליהם. לגבי אלעד נטען, כי דינו כדין חשודים רבים שנחקרו בתחילת הדרך עד להבהרת התמונה הראייתית אשר הובילה לכך שהמשיב עומד מאחורי הפעילות הפלילית.
8. ביחס למפקחים המוצעים נטען, כי בתיק מזכרים המתעדים את מאמצי המשטרה לאתר את המשיב גם בבית המפקחים המוצעים אך ללא הועיל. המשיב עצמו מסר בהודעותיו שכמעט אין לו קשר עם המשפחה, לא גר איתם ולא יודע עליהם דבר. בנסיבות אלה, לא ניתן לסמוך עליהם כי יפקחו עליו ולא ניתן לסמוך על המשיב כי יקפיד על תנאי השחרור.
9. ב"כ המשיב ביקש, לחלופין, כי עניינו של המשיב יישלח לתסקיר שירות המבחן וכי יש בידי המשיב להעמיד חלופה גם במקומות אחרים, לרבות באילת.
10. כאמור, ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וטענתו לעניין הראיות ממוקדת בטענת האפליה. בחנתי את הטענה ואיני סבורה כי קמה למשיב במקרה זה טענה מקדמית זו כלל, אך מכל מקום, אין בה כדי להשליך על התשתית הראייתית בשלב המעצר ועל השיקולים הנשקלים בהליך זה.

טענת אכיפה בררנית/אפליה במעצר

11. כידוע, ככלל אין מקומה של טענת אכיפה בררנית להתברר בשלב המעצר (ראו, למשל: בש"פ 7148-12/15 **כנאנה**; בש"פ 4068/15 **מלכה**, בש"פ 7883/15 **נחום**). בתי המשפט הכירו במהלך השנים באפשרות להתחשב בשאלות של אפליה ושוויון בין נאשמים בשלב המעצר כשיקול אחד מבין מספר שיקולים במכלול הנסיבות היכול להשפיע על ההחלטה לשחרר לחלופת מעצר (השוו: בש"פ 4212/16 **לוי**, בש"פ 767/13 **גוסלן**).
12. בדקתי את טענות המשיב על פי חומר הראיות. ביחס לשלושת האנשים ששמותיהם נמסרו בדיון אכן עלה חשד למעורבותם בעבירות מרמה. מחומר הראיות הקיים בתיק שבפניי בשלב אין עולה, כי יש בכך להקים למשיב טענת אפליה בשלב דיוני זה - הן מבחינת עומק והיקף החשדות והן מבחינת עוצמת הראיות. כמובן, אין בכך כדי למנוע מהמשיב לנסות ולבסס טענות לגבי אופן ניהול החקירה שתוכל להוליד לו טענה לסעד כזה או אחר באיזה מבין שלבי ההליך אך נכון לעת הזו - אין בפניי תשתית המצביעה על כך, שהמדינה פעלה

בעניינו באופן המקיים לו זכות לסעד בגין טענת אכיפה בררנית בשלב המעצר. עוד יש לומר, בהקשר של טענת אפליה במעצר (להבדיל מטענת אכיפה בררנית), שעניינה טענה לפגיעה בשוויון ביחס לנאשמים שונים באותה פרשה - הרי שהיא אינה רלוונטית לענייננו שכן אין מדובר בנאשמים בפרשה.

13. בעניין **אלעד קוניו** עולה מהראיות, כי מדובר בסוכן של איסתא שבאמצעותו ביצע המשיב הזמנות של חבילות נופש, תוך שימוש בכרטיסי אשראי ללא רשות בעליהם. בהודעתה של הגב' אלפסי מיום 13.9.17, הועלה חשד, כי לקוניו ולמשיב קשר ביניהם לאחר שמצאה, כי באחד המקרים עשה קוניו שימוש פרטי ביתרת תשלום שהועבר בגין אחת החבילות. נמסר, כי קוניו החזיר את הכסף לחברה ופוטר.

קוניו נחקר באזהרה ביום 18.10.16 והודה בכך שנטל לכיסו הפרש בהזמנה שבוצעה באמצעות המשיב, דהיינו, שלא סיפר למשיב כשהתקבלה הנחה על הזמנה שביצע ובפועל חוייב בסכום נמוך יותר. קוניו הודה בכך שלמעשה רימה את המשיב באירוע בודד וגם לא דיווח על כך לחברה. לדבריו, הוא התוודה על כך ביוזמתו בפני גב' אלפסי כי זה "ישב לו על המצפון" לדברי לא היתה לחברה דרך לגלות את זה בעצמה. לדברי קוניו אינו מכיר את המשיב אלא באמצעות מרכז ההזמנות של איסתא ומעולם לא פגש אותו. לדבריו, לא ידע שהמשיב מבצע את העסקאות ללא רשות בעלי הכרטיסים. הוא אמנם פעל בניגוד לנהלי החברה אבל לא חשב שיש באמת חשש למרמה ופעל מתוך רצון לרווחים של העמלות ש"מהן הוא חי". המשיב מסר את מספר הטלפון של המשיב. קוניו סיפר גם על מקרה אחר (בעניינו של דוד חמו - ראו להלן) שבו עלה חשד למרמה, וגם שם העסקאות בוצעו באמצעותו ולאחר מכן פוטר. לדברי קוניו זה המשיב "זה היה שיא" מבחינת תדירות ההזמנות. הוא הציג עצמו בשיחות כאדם עשיר ודיבר בצורה מנומסת. מבחינתו זה היה לקוח עשיר שעוזר לו לעמלות.

בהודעתו מיום 27.10.16 - חוזר על כך שמעולם לא נפגש עם המשיב. פעם אחת קבעו להיפגש אבל המשיב לא הגיע ולא היה זמין. לדבריו, זה לא חריג שאנשים משתמשים במספר כרטיסים של אחרים. הוא תמיד שאל של מי הכרטיסים והמשיב אמר לו שמות ואמר שהם שותפים שלו או חברים שלו מאמריקה. בהמשך החקירה קוניו מסביר על כל עסקה שביצע המשיב ומסמכים שמוצגים בפניו את פרטי העסקה ואופן ביצועה.

14. בעניין **דוד חמו** נטען בהודעת הגב' אלפסי, כי הזמין באמצעות אלעד קוניו שש חבילות נופש באמצעות כרטיס אשראי, שסורבו על ידי בעל הכרטיס. בחקירתו מיום 18.10.16 קוניו סיפר כי פוטר מעבודתו בעקבות כך שאישר מספר הזמנות שביצע חמו באמצעות כרטיס אשראי של אדם אחר, מבלי שערך בדיקה ובניגוד לנהלי החברה ובדיעבד התברר, שבעל הכרטיס סירב לעסקה. קוניו מוסר את מספר הטלפון שלו. אין כל ראייה כי יש קשר בין דוד חמו ובין המשיב. שמו של חמו אינו מוזכר במקום אחר בחומר החקירה שבפניו אף אין בפניו תלונות נפגעי עבירה בעניין זה. אני קובעת, כי עניינו של דוד חמו אינו קשור בפרשה זו כלל ואם מתנהלת בעניינו חקירה נפרדת - אין הדבר קשור במשיב או משפיע עליו.

15. בעניין **ניסים דיזיקובסקי** עולה מחומר החקירה, כי ניסים הכיר את המשיב בילדותו, הקשר בין השניים נותק במהלך שני עשורים בהם שהה המשיב בארצות הברית ופגש את המשיב בקיץ 2016 במקום עבודתו. המשיב סיפר לו שהתחיל לעבוד במקום בזכות אחיו. המשיב נכח בעבודה זמן קצר ונעלם מהעבודה. המשיב סיפר לניסים שיש באפשרותו למכור חבילות נופש לאילת במחיר מוזל וניסים הפיץ את הבשורה בקרב מכריו ובמקום העבודה שלו. את המתעניינים הפנה למשיב ואלה יצרו קשר ישיר עם המשיב באמצעות הטלפון וביצעו את ההזמנה. חלקם נפגשו ישירות עם המשיב ומסרו לו תשלום במזומן עבור הזמנותיהם. חלקם העבירו מקדמות או חלק מהתשלום למשיב באמצעות ניסים והמשיב העביר באמצעותו "ואוצ'רים" למזמינים. דבר ההונאה התברר לנפגעי העבירה זמן קצר לפני הגעתם לאילת או לאחר שכבר הגיעו

לאילת. אף אחד מבין נפגעי העבירה לא מסר כי שילמו לניסים או כי היה מעורב בהזמנות עצמן. עולה מן החומר, כי לעתים כשהתגלו תקלות בהזמנות והמזמינים היו מתקשרים לצעוק על ניסים, הוא היה מפנה אותם למשיב. אין בתיק ראיה למעורבות פלילית מצדו של ניסים או לקבלת סכום כסף כלשהו על ידו. מהמסמכים בתיק החקירה אין עולה ולו חשד סביר לגביו, לא כל שכן מעבר לכך. על כן הטענה נדחית מכל וכל.

ראו הודעת יונה סופר מיום 6.11.16, שהמשיב מכחיש שפגש.

כן ראו בהודעת ניסים עצמו, המתאר כי כשויקטור נעצר באילת ואמרו לו שיש עליו 23 חדרים וכרטיסי אשראי לא טובים, היה בהלם ונסע אליו מיד. בהמשך ובעצת ויקטור הקליט את המשיב - זה היה ביום 24.10.16 ומאז המשיב נעלם.

בעימות בין המשיב לניסים המשיב טוען שניסים השתתף בהזמנות וקיבל עמלה. המשיב מכחיש זאת. מאשר שהמשיב הבטיח לו תגמול אבל זה מעולם לא קרה. המשיב מאשר כי ביצע את ההזמנות בכרטיסי אשראי ללא אישור וכן מאשר שניסים היה מעביר לו את הכסף מהלקוחות לפי סכום המקדמה שאותו המשיב היה קובע. המשיב מאשר שניסים לא ידע שהעסקה מבוצעת בכרטיסי האשראי במרמה וחשב שהתשלום נעשה במזומן. ניסים מטיח במשיב שנעלם לו ותגובתו של המשיב היא: "אין לי מה לענות. אני נמצא פה בין רגש לבין האמת".

מכאן, שגם לשיטת המשיב בעימות, אין מדובר בשותף שווה ערך, או שמי שהיה מודע למכלול פרטי המודע ודי בכך כדי לשלול טענת אפליה בשלב דיוני זה.

16. בהודעת המשיב מיום 5.7.17 טען שניסים שיווק חבילות נופש ורימה את החברים שלו וניסה להפיל את זה עליו. ניסים בזבז את המקדמות שקיבל מהמזמינים והוא הסתבך. ניסים הכיר את העבר שלו בנושא חבילות נופש ודחק אותו לפינה כדי שיייע לו. גרם לו לשווק לחברים שלו חבילות נופש שהתפוצצו. עזר לו בכך שפנה לחברה או שתיים לברר מחירים מוזלים אבל המחירים היו גבוהים אז זה לא הסתדר. לדבריו, ניסים היה לוקח את הכסף ואם הוא הצליח לסדר נופש אז ניסים היה מביא לו את הכסף. ניסים קיבל את הכסף אבל לא הביא לו. הוא בזבז את הכסף. בפועל הוא ביצע כמה הזמנות וזה לא צלח המדובר בשישה מקרים. מספרי כרטיסי האשראי שחייב היו מניסים. לא יודע מאיפה ניסים קיבל אותם. זה לא קשור למספרי אשראי אחרים שקיבל מאחד, עופר הרמן.

בהודעת המשיב מיום 6.7.17 המשיב מסר גרסה ולפיה ניסים הוא העבריין העיקרי, שגם קיבל כסף מהמזמינים והוא עצמו ביצע את ההזמנות לבקשתו. המשיב מכחיש את המיוחס לו נוכח מסמכים והקלטות של שיחות המוצגות בפניו ואינו מזהה את קולו בהזמנות. בחקירה מיום 10.7.17 המשיב שומר על זכות השתיקה ואינו משיב או מגיב לשאלות החוקרים. מכאן עולה, כי לכל היותר צפויה להתברר במסגרת התיק העיקרי מחלוקת עובדתית - אותה יהיה להכריע באמצעות שמיעת ראיות וחקירת עדים - בין המשיב ובין ניסים לגבי המעשים המיוחסים בכתב האישום. אין מדובר בטענת אכיפה בררנית או אפליה אלא בטענות הדדיות בין ניסים ובין המשיב לגביהם המדינה הכריעה, באופן סביר על פי חומר הראיות שבפניה, בהגשת כתב האישום כפי שהוגש. משהסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה - העומדת בסתירה לגרסתו בהודעה מיום 6.7.17, שם טען כי אינו מעורב במרבית האירועים והכחיש, כי הוא ביצע חלק ניכר מההזמנות - הרי שדינה של אותה מחלוקת עובדתית בין השניים להתברר במסגרת התיק העיקרי ולא בהליך זה.

עילת מעצר ואפשרות שחרור לחלופה

17. במקרה שבפניי חוברות שתי עילות מעצר בעניינו של המשיב - חשש הימלטות מן הדין ומסוכנות. אני מקבלת את הטענה, כי אין עולה במקרה זה חשש קונקרטי לשיבוש ההליך. עם זאת, אין בידי לקבל את הטענה כי עילות המעצר גבוליות. אני סבורה, כי עוצמתן של שתי העילות גבוהה.

18. ביחס לחשש ההימלטות - המדובר במי שחזר לישראל לאחר שני עשורים בהם חי בארצות הברית, אין לו נכסים בישראל הוא אינו נשוי, אין לו ילדים ואף נמסר כי אין לו חשבון בנק. המשיב מחזיק, על פי חומר הראיות, לפחות שני דרכונים מזויפים - נכנס ויוצא מן הארץ באופן בלתי מבוקר. אם יורשע המשיב בתיק שבפניי הוא צפוי לעונש מאסר ממושך שכן לחובתו 10 חודשי מאסר שיהיו חבי הפעלה בתיק זה. המשיב היה דרוש לחקירה תקופה לא מבוטלת, במהלכם נעשו ניסיונות מרובים ליצור עימו קשר - לרבות באמצעות הערבים המוצעים ואף הוא הבטיח כי יתייצב לחקירה אך לא עשה כן.

19. ראו, למשל, בהודעת המפקח המוצע אבי בהודעה מיום 11.7.17: לא יודע היכן המשיב גר, הוא כל פעם במקום אחר, בקושי בטלפון אפשר לדבר איתו.

ראו הודעת המשיב מיום 1.7.17 שם שומר על זכות השתיקה כשנשאל לגבי שיחותיו עם שוטרים בעבר, טען שאמו לא אמרה לו שחיפשו אותו וכן טען שלא דיבר עם אחיו אלי הרבה זמן. לדבריו מאז שהשתחרר ממאסר לא דיבר עם אמו שלו.

בתיק מזכרים רבים על מאמצי איתור של המשיב במקומות שונים, לרבות במקומות עבודה, אצל גרושתו, בבית אמו ואצל אחיו. בכל המקרים לא ידעו היכן הוא נמצא וכיצד ניתן להשיגו והם טענו כי הם לא בקשר איתו. כמו כן מספר פעמים נוצר עם המשיב קשר טלפוני - הבטיח שיגיע למשטרה ולא הגיע - המדובר בתיעוד המתפרס מחודש דצמבר 2016 ועד למעצרו בראשית חודש יולי.

20. ביחס למסוכנות - המדובר במי שמתקיימים לגביו הקריטריונים המוכרים בפסיקת בתי המשפט למסוכנות בעבירות מרמה ורכוש: המשיב רימה במשך מספר חודשים קורבנות רבים, בסכומי כסף לא מבוטלים, תוך שימוש באמצעי הטעיה והונאה ובאופן שיטתי. המשיב גרם נזק ועוגמת נפש הן לנפגעי העבירה האזרחים והן לחברות הנופש.

21. בנוסף לכך, לחובת המשיב הרשעה מדצמבר 2014 בגין עבירות מ-2013-2014 בעבירות זהות - 14 מקרים של עבירות התחזות והונאה בכרטיסי אשראי, במכירה כוזבת של חבילות נופש. עיון בגזר הדין מלמד, כי גם שם טען המשיב אכיפה בררנית בגין אחרים באמצעותם ביצע את המרמה אשר לא הועמדו לדין. המשיב נדון לעונש מאסר בעבודות שירות, תנאי שעודנו בתוקף וכן פיצוי למתלוננים שנפרס ל-36 תשלומים מיום שחרורו כך שלהבנתי בימים אלה המשיב אמור להיות עדיין בתהליך פיצוי קורבנותיו הקודמים. הוטל על המשיב גם קנס. אין בידי מידע האם שולם. בית המשפט הקל בעונשו של המשיב לאחר שהביע חרטה, לקח אחריות וביקש לפצות את המתלוננים מיד עם שחרורו ולהתחיל תהליך שיקומי. שירות המבחן התרשם, כי קיים סיכוי לשיקום המשיב ולשילובו בתוכנית טיפולית. שני אחיו של המשיב אליהו ביטון ויגאל ביטון - האחד שליח חב"ד והשני מהנדס בניין - טענו לזכותו לעונש וביקשו לסייע בהליך שיקומו. בית המשפט גם לקח בחשבון את תקופת מעצרו למעלה מתשעה חדשים, בשל היעדר המלצה לשחרור בתסקיר שירות המבחן.

22. ענינו הרואות כי לא חלף זמן רב והמשיב ניגש לכאורה, וביתר שאת, לביצוע העבירות בתיק שבפניי - עבירות שתחילתן באוגוסט 2016 ועד מרץ 2017.

23. מן המפורט לעיל ניתן ללמוד, על מסוכנותו היתרה של המשיב, על היעדר ערך מרתיע לאמצעים שהופעלו

בהליך קודם כמו גם לעונשים מותנים ולכך שהלכה למעשה המשיב עדיין מרצה את עונשו בתשלום הפיצוי לקורבנותיו הקודמים בגין עבירות זהות ואת הקנס.

24. בנסיבות אלה איני סבורה כי ניתן לתת אמון במשיב שיקיים תנאי שחרור באשר הם ובשים לב לאופיין של עבירות ההונאה והמרמה אותן ניתן לבצע גם מהבית.

25. למעלה מן הצורך, גם לו סברתי, כי קיימת חלופה למעצרו של המשיב הרי שהחלופה שהוצעה בדיון שבפניי דינה להיפסל מכל וכל - הן לאור מיקומה בקרבת למקום ביצוע מעשי ההונאה ומגורי המתלוננים והן לאור זהות המפקחים - שני האחים ששימשו מליצי יושר בהליך הקודם ונראה כי מאז ועד היום כשלו כישלון חרוץ בסיוע בהליך השיקום של המשיב או בהשפעה חיובית עליו.

26. זאת, בנוסף למפורט לעיל לגבי התנהלותם בתקופה בה המשטרה חיפשה את המשיב. כמו כן ראו בהודעת ניסים מיום 5.7.17 שם מוסר לחוקרים הקלטת שיחה שנערכה לאחר שהמשיב נעלם באוקטובר 2016, בה השתתף גם אבי, אחיו של המשיב. האח נחקר באזהרה במשטרה באיומים והדחה בחקירה כלפי ניסים ולא הכחיש את פנייתו אליו, אף שניסה לתת הסבר 'תמים'. האח מסר במשטרה, כי מבחינתו ניסים הוא העבריין בתיק ש'עקץ' את האנשים ורצה שה'צדק יעשה'. די בכך, על מנת לפסול אותו מלשמש כמפקח בתיק זה.

27. במכלול נסיבות העניין אני סבורה כי אין חלופה למעצרו של המשיב ואיני סבורה, כי יש מקום להטיל על שירות המבחן לתת תסקיר בעניינו של מי שאני קובעת, כי אין חלופה למעצרו. שירות המבחן העמוס לעיפיה בימים אלה בעניינם של מי שקיימת תוחלת בבחינת עניינם וקיים סיכוי סביר, כי יוכלו להשתחרר מהמעצר. גם בעניינם של אלה, מתארך משך הזמן הנחוץ לחודש ויותר. אין כל סיבה להטיל על שירות המבחן את נטלו של מי שממילא אני קובעת כי צירוף עילות המעצר בעניינו לא יאפשרו את שחרורו.

28. לאור זאת אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

29. המזכירות תנתב את התיק לכב' סגה"נ הש' מאושר, לזימון הצדדים על פי יומנו.

30. ההחלטה תוקרא באולם המעצרים ביום 31.7.17 על ידי שופט תורן.

ניתנה היום, ח' אב תשע"ז, 31 יולי 2017, בהעדר הצדדים.